

Sygn. akt III CSK 22/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa A. J.
przeciwko A. J.
o zapłatę i rentę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 lutego 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w K.
z dnia 12 kwietnia 2012 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Powód domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia za ból fizyczny i krzywdę jakich doznał na skutek pobicia go przez pozwaną w dniu 31 maja 2008 r. oraz zasądzenia renty w kwocie po 700 zł, od dnia 1 czerwca 2008 r. Wyrokiem z dnia 5 maja 2011 r. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.000 zł tytułem zadośćuczynienia, dalej idące powództwo oddalił i orzekł o kosztach procesu i o wynagrodzeniu pełnomocnika powoda z urzędu. Na skutek apelacji powoda, wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2012 r. Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że kwotę 5000 zł podwyższył do kwoty 10.000 zł (punkt 1.a wyroku), zmienił rozstrzygnięcie o wynagrodzeniu pełnomocnika powoda z urzędu (punkt 1.b wyroku), w pozostałej części oddalił apelację (punkt 2.) i orzekł o kosztach pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu apelacyjnym (punkt 3. wyroku).

Wyrok Sądu Apelacyjnego został zaskarżony przez powoda skargą kasacyjną. Z treści skargi wynika, że wyrok został zaskarżony w części – to jest w punkcie 1.a. Skarżący zarzuca naruszenie art. 445 § 1 k.c. przez zasądzenie „rażąco niskiej kwoty” i domaga się zmiany wyroku przez zasądzenie od pozwanej kwoty 100.000 zł. Jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazano kwotę 98.400 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ §1 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna wskazywać czy wyrok jest zaskarżony w całości, czy w części, a jeśli w części, to obowiązkiem wnoszącego skargę jest wskazanie części zaskarżonej. Część zaskarżona to ta, której uchylenia lub uchylenia i odpowiedniej zmiany oczekuje skarżący, zgodnie ze swoim interesem. Przyjmuje się, że strona ma interes prawny w zaskarżeniu takiego orzeczenia, które jest niezgodne z jej żądaniem zgłoszonym w procesie. Cecha zatem orzeczenia w postaci naruszeniu interesu strony postępowania (gravamen) uzasadnia wniesienie skutecznego środka zaskarżenia a zatem i skargi kasacyjnej. Nie można wykluczyć, że strona może mieć interes prawny w zaskarżeniu orzeczenia dla niej korzystnego, wówczas jednak obarcza ją obowiązek dowiedzenia istnienia tego interesu.

Sąd Najwyższy jest związany wskazanym przez stronę zakresem zaskarżenia. Jeżeli skarżący zaskarżył wyrok w części obejmującej rozstrzygnięcie dla niego korzystne, ma obowiązek ów interes wykazać. Jeżeli tego nie czyni, skarga podlega odrzuceniu, nie ma bowiem podstawy do przyjęcia *gravamen* skoro, jak wskazano, co do zasady występuje on tylko przy niezgodności orzeczenia z żądaniem zgłoszonym w procesie (por. postanowienia SN z dnia 27 kwietnia 2005 r. I CK 62/05 i z dnia 10 lutego 2010 r. II PZ 32/09, niepubl. oraz wyrok z dnia 16 maja 2003 r. I CKN 382/01, niepubl.). W sprawie niniejszej zaskarżono wyrok sądu odwoławczego w części zasądzającej na rzecz powoda dalszą kwotę 5000 zł (punkt 1.a wyroku Sądu Apelacyjnego), a zatem rozstrzygnięcie dla niego korzystne. Brak przedstawienia przyczyn takiego oznaczenia zakresu zaskarżenia skutkuje odrzuceniem skargi kasacyjnej. Na podstawie zawartych w skardze sformułowań o rażąco niskiej kwocie zasądzzonego zadośćuczynienia i na podstawie treści reformatoryjnego wniosku kasacyjnego, o zasądzenie kwoty 100.000 zł, można wnioskować, że zamiarem skarżącego było zaskarżenie wyroku w części oddalającej apelację (punkt 2. wyroku). Wnioskowanie takie nie prowadzi jednak do odmiennej oceny co do niedopuszczalności skargi skoro, jak wskazano, podanym przez stronę zakresem zaskarżenia Sąd Najwyższy jest związany. Ponadto, obowiązujący przez Sądem Najwyższym przymus radcowsko – adwokacki, który ma zapewnić większy profesjonalizm w zachowaniu strony w procesie, zdejmuje z Sądu Najwyższego obowiązek odczytywania intencji pełnomocników i domniemywania o treści dokonywanych przez nich czynności procesowych, w sytuacji gdy skarga kasacyjna została przez ustawodawcę, tak co do formy jak i treści, ukształtowana jako pismo procesowe wyjątkowo sformalizowane.

Wysoki stopień sformalizowania skargi kasacyjnej powoduje, że jej elementy konstrukcyjne muszą pozostawać we wzajemnej harmonii przez co należy rozumieć, że skarżący ma obowiązek odpowiednio do zakresu zaskarżenia i w zgodności z nim sformułować wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę całości lub określonej ściśle części zaskarżonego orzeczenia. Wnioskom kasacyjnym i zakresowi zaskarżenia powinna też odpowiadać wskazana w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia. Wymogów tych skarga kasacyjna

powoda nie spełnia, co wskazano na wstępie. Skarga kasacyjna, w której zakres żądanego uchylecia lub uchylecia i zmiany nie odpowiada wskazanemu zakresowi zaskarżenia ani podanej wartości przedmiotu zaskarżenia również podlega odrzuceniu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2007 r., V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008, Nr 3, poz.81).

Z przedstawionych przeto przyczyn Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.